

Posudek bakalářské práce Martiny Grešové *Rytmus, zvuk a forma v díle Nicoláse Guilléna*

Ve své bakalářské práci si Martina Grešová zvolila za téma negristickou poezii, konkrétně sbírku *Sóngoro Cosongo* Nicolase Guilléna a zaměřila se na formu, zvuk a rytmus, jak si to ostatně žádá leckterá poezie a ta Guillénova obzvlášť. V první části práce se autorka snaží načrtnout společenský a kulturní kontext této poezie, tedy dějiny černošského etnika na Kubě, proměny jeho postavení a vidění druhými, jakož i pro poezii zásadní jazykovou situaci; dále pak přináší kontext tvorby samotného Guilléna, tedy především meziválečné období, evropské avantgardy a jejich latinskoamerické přijetí a Guillénovu vlastní stručnou bi(bli)ografii. Poté již přechází k rozboru samotné jeho tvorby, a to především z hlediska zvukového a rytmického, což považuji za největší klad práce, byť se to v případě negristické poezie nabízí. Grešová nejprve poskytuje obraz kubánské hudby jakožto východisko ke zkoumání zvukové stránky Guillénovy poezie – zajímavá je pasáž o pregónech nebo o Amadeu Roldánovi. Poté systematicky probírá celou řadu hlavně rytmických a zvukových prostředků (mužský rým, respektive verš, jitanjáfora, onomatopoeie, zvukové zvláštnosti kubánské španělštiny a jejich využití, různé druhy opakovacích figur – refrén, anafora, vnitřní opakování), kterých Guillén používá, a pozorně rozlišuje vzájemně se prolínající složku evropskou, respektive španělskou a složku černošskou, respektive kubánskou; ukazuje, že na specifičnosti Guillénovy poezie se rovnou měrou podílí obě dvě. Práce je přehledně členěna, opírá se o poměrně rozsáhlou bibliografii, kterou autorka poctivě cituje. Sympatické je rovněž autorčino autentické nadšení pro téma, které je z práce cítit. K práci mám v zásadě dvě hlavní výhrady, jednu formální a jednu obsahovou. Obsahová se týká určité uspěchanosti výkladu, kdy je načato zajímavé téma, a než přinese nějaké zajímavé výsledky, je zase opuštěno, často velmi náhle, až nelogicky. Práce pak působí až příliš povšechně; rozsahem jednotlivostí a dílčích problémů přesahuje své reálné provedení (viz třeba jediný odstavec věnovaný takovému tématu, jakým je metafora; vztah Guillénovy tvorby k avantgardě a paralely s Generací 27 ve Španělsku by také snesly pár odstavců navíc). Občas se ve výkladu objeví i dosti matoucí non sequitur, které působí jako výsledek neuváženého stříhu při editaci textu (například konec části 4.4.8) Formální poznámka se týká podle mého názoru nadměrného množství překlepů. Je to především škoda, protože to narušuje četbu jinak často zajímavého a zručně napsaného textu. Zvlášť v dnešní době, kdy se dá překlepů snáze vyvarovat automatickou kontrolou, to považuji za vyloženě zbytečnou chybu. Celkově však práce rozhodně splňuje požadavky na práci bakalářskou a navíc vyniká tím, že se věnuje poezii, což je poměrně vzácné, i proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji ji i přes zmíněné nedostatky hodnotit jako výbornou.